

שבת טז: (הנקודתים ש3 מעל תוס' ד"ה 'אף') עד יז: (המשנה)

ביאורי מושגים
הכשר אוכל - כל חפץ מקבל טומאה רק אם הוא ראוי (אובייקטיבית) ועומד (סובייקטיבית) לתשמיש. אוכלים חריגים מכלל זה ולהם דרוש תנאי נוסף והוא שיבוא עליהם משקה לרצון. ישנם שני תנאים לרצון: 1. ביאת המשקה על הפרי תהיה לרצון. 2. אסיפת המשקה תהיה לרצון. הראשונים נחלקו האם צריך את שני התנאים הללו או שמספיק תנאי אחד.

הערות על מח' זו:
 1. ר' יוסי סובר שמח' זו לא הוכרעה בעלייה - ואין למנותה בין ה 18.
 2. המח' היא כשהניח מתחת למרזב, אם הניח סתם בחצר - מודים ב"ש שאינם שאובים.
 3. הניח בזמן שהיה מעונן - מודים ב"ה שמחשבתו נחשבת. הניח בזמן שהיה בהיר - מודים ב"ש שמחשבתו לא נחשבת. המח' היא כשהניח כשהיה מעונן, התבהר, ונהיה שוב מעונן.

מניין זה מצטרף ל2 גזרות שנשנו במשנה (אין פולין ואין קורין לאור הנר) ולפ' (לר' יוסי) או ל8 (לר' מאיר) הגזרות שגזרו בעניין טומאה לתרומה.

- עוד 8 או 7 גזרות שנגזרו בעלייה**
1. השוכח כלי מתחת לצינור ונזלו לתוכו מי גשמים: **ב"ש**: נחשבים שאובים. **ב"ה**: לא נחשבים שאובים.
 2. כלי עגול מביא טומאת מת גם אם ברוחבו יש רק 1/3 טפח, כל עוד יש בהיקפו טפח.
 3. תינוקת גויה נחשבת נידה מלידתה.
 4. הבוצר ענבים לגת ותוך כדי הבציר יצא מיץ מהענבים: **שמאי**: הוכשרו הענבים לקבל טומאה. **הלל**: חשב אחרת אבל כפף עצמו לפני **שמאי**!!!
 5. הזורע תרומה - הגידולים תרומה.
 6. מי ש'נתקע' בערב שבת עם ארנק לא יעבירונו כל פעם פחות מארבע אמות (ברה"ר) אלא יתנו לגוי.
 7. פת גויים, ושמןם וינם ובנותיהם - אסורים.
 8. תינוק גוי נחשב זב מלידתו.

ר' טרפון: הלכה זו שגויה!!!
ר' עקיבא: אם יש בו רוחב טפח - מאהיל את הטומאה על הכול. יש בו היקף טפח - מאהיל ומביא את הטומאה למי שנוגע בו. אין בו אפילו היקף טפח - מטמא רק את עצמו.

מדוע גזרו טומאה הרי זהו משקה שיצא שלא לרצון:
אפשרות א': מחשש שיבצור בסלים טמאים - יש שיטה שכלים טמאים מכשירים גם שלא לרצון.
אפשרות ב': מחשש שיבצור בסלים אטומים - שם האנשים מקפידים על הנוזל היוצא ולכן זה נחשב לרצון.
אפשרות ג': מחשש שיפריד אשכול - שם הכרחי שיצא משקה, ולכן יציאת המשקה נחשבת לרצון.
אפשרות ד': מחשש שיזלף מרצונו כשהענבים מחוברים - ואחר כך כשיתלשו, המשקה יכשיר את הענבים.

מדוע גזרו שהגידולים יהיו תרומה:
ר' חנינא: כדי שישראל לא ישהה אצלו את התרומה. **רבא**: כדי שכהן לא ישהה אצלו תרומה טמאה.

שלבי הגזרה:
 אסרו את בנותיהם מחשש עבודה זרה. אסרו את יינם מחשש לבנותיהם. אסרו פיתם ושמןם מחשש ליינם.

מדוע גזרו שתינוק גוי יהיה זב:
 מחשש למשכב זכור.